

शोणकः-णिका, शोणकः-णिका, शुशोणिषकः-षिका, शोशोणकः-णिका ;
 शोणिता-त्री, शोणयिता-त्री, शुशोणिषिता-त्री, शोशोणिता-त्री ;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचोचितवत् (363) ज्ञेयानि ।
 शोणो=लोहितः, शोणितम्=रुधिरम्, शोणः-नदः, शोणा-शोणी=नदी, इमानि
 रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः । ^Aशोणः-पचाद्यचि एवं रूपम् ।

(1757) “ शौटृ गर्वे ” (I-भ्वादिः-290. अक. सेट्. पर.)

गर्वः=अभिमानः । काशकृत्स्न-हेमचन्द्रादयः धातुमसुं न पठन्ति ।

‘ शौटृ— ’ इति काशकृत्स्नीये दृश्यते ।

शौटकः-टिका, शौटकः-टिका, शुशौटिषकः-षिका, शोशौटकः-टिका ;
 शौटिता-त्री, शौटयिता-त्री, शुशौटिषिता-त्री, शोशौटिता-त्री ;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचोचितवत् (261) बोध्यानि । शतरि
^Bप्रशौटन्, ³शौटीरः इति विशेषः ।

(1758) “ श्रुतिर् क्षरणे ” (I-भ्वादिः-41. सक. सेट्. पर.)

क्षरणम्=स्वर्णम् । ‘ द्रमिडाश्चुतिरित्यप्याहुः—चोतति ; कौशिकस्तु श्रुति-
 मयोपधं मन्यते श्रोतति ’ इति क्षीरस्वामी ।

श्रुत्योतकः-तिका, श्रुत्योतकः-तिका, शुश्रुत्योतिषकः-शुश्रुत्योतिषकः-षिका,
 शोश्रुत्योतकः-तिका ;

श्रुत्योतिता-त्री, श्रुत्योतयिता-त्री, शुश्रुत्योतिषिता-शुश्रुत्योतिषिता-त्री,

शोश्रुत्योतिता-त्री ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकचोचितवत् (200) ज्ञेयानि ।

“ सकारादिरयम्, श्रुत्वेन निर्देशः । सकारादित्वे प्रयोजनं मधु श्रुत्योततीति

1. ‘ शोणात्प्राचाम् ’ (4-1-43) इति स्त्रियां प्राचामाचार्याणां मते विकल्पेन ङीष्
 भवति । शोणी-शोणा=बडबा इति काशिकायाम् ।

2. सञ्जन्ते अभ्यासे ‘ एच इग्घ्रस्वादेशे ’ (1-1-48) इति ह्रस्वः इकाररूपः ।
 शब्दन्तेऽप्येवमेव । परं तु गुणस्तस्येति विशेषः ।

3. औणादिके (द. उ. 8-72) ईरन्प्रत्यये रूपमेवम् । शौटीरः=गर्वः ।

A. ‘शोणान् प्रशुश्रोणिजनो दुदोह च । ’ धा. का. 1-59.

B. ‘ प्रशौटृदुस्मागण्यौटितान्तिकान्..... ’ धा. का. 1-39.